

Helle Thorning-Schmidts 1. maj-tale

Taler

Helle Thorning-Schmidt
Formand for
Socialdemokratiet

Dato

1. maj 2009

Første maj er en mærkedag. Det er en dag vi fejrer i hele landet. Det er en dag, hvor vi samles om vores historie. Men det er mere end noget andet en dag, hvor vi fortæller om vores drømme for fremtiden.

Vi er drevet af optimisme og viljen til at sikre, at dét Danmark, vi efterlader til vores børn, er bedre end det samfund, vi overtog fra vores forældre. Vi ved, at de beslutninger, vi tager i dag, får betydning for i morgen. Det er aldrig ligegyldigt at tage ansvar. Ansvar for vores ældre. For vores børn. For vores miljø.

Og ansvar for fællesskabet. Ja vi skal tage ansvar for hinanden.

Derfor er det afgørende, at vi får et nyt flertal i Danmark. Regeringen er træt og forvirret. Først sagde den, at der ikke var økonomiske problemer. Nu kan den ikke finde ud af at løse dem.

Men der er problemer i Danmark. Og det er ved at være alvorligt. Danmark står midt i den værste økonomiske opbremsning siden Anden Verdenskrig. Over 1.000 mennesker mister hver uge jobbet - uden udsigt til at få et nyt. Eksporten er gået i stå. Ordrebøgerne er tomme. Larmen på byggepladserne er forstummet.

I skal ikke tro på dem, der siger, det driver over til sommer. Og I skal ikke tro på dem, der siger, at det egentligt er meget sundt, at arbejdsløsheden stiger lidt. Og I skal slet ikke tro på dem, der siger, at det er bedre at se tiden an før vi handler. Vi har brug for handling nu. Lige nu. Før krisen bider sig fast.

De seneste måneder har jeg været rundt i mange dele af Danmark. Overalt har jeg oplevet en vilje til at smøge ærmerne op og tage fat. Jeg har besøgt

bygningsarbejdere på Amager, der var sendt hjem. Jeg har talt med slagteriarbejdere i Holstebro, der må se alle deres arbejdspladser forsvinde. Og jeg har talt med maskinarbejdere i Århus, der savnede trængslen i kantinen.

De ved, at det bliver et langt sejt træk at få økonomien tilbage på sporet. Og de er parate til at tage slæbet.

Ikke bare for deres egen skyld, men også for hinandens skyld.

Ikke én eneste af dem, jeg har mødt, har sagt til mig: Det er der ikke noget at gøre ved, og lad os vente på at det driver over.

Alle har sagt: Lad os komme i gang med at skabe nye job. Og de har ret. Det er den vilje og det fællesskab, der skal få os ud af krisen. Hvis danskerne får en mulighed for at knokle på, vil de gribe den.

Derfor har jeg fremlagt en plan for, hvordan vi skaber nye job. Vores plan er enkel og bygger på sund fornuft.

Der er nu, hvor håndværkere går ledige, at vi skal ordne de daginstitutioner og skoler, der står og forfalder. Det er nu, vi skal modernisere de danske sygehuse. Og det er nu, vi skal give vores ældre tidssvarende plejehjem.

Vores offentlige bygninger, vores veje, vores kloakker. De skriger på vedligeholdelse. Lad os dog få det ordnet og holde folk i arbejde. Hvor svært kan det egentlig være!

Men vi skal også være ærlige. Når krisen er slut, ser Danmark anderledes ud. Det er ikke alle, der kan få et job magen til det, de havde før. Der er job der forsvinder ud af Danmark, og de kommer ikke igen.

Derfor skal vi kunne noget mere og andet. Det er min ambition, at det er et klogere Danmark, der kommer ud på den anden side af krisen. Mere veluddannet, mere klar til at konkurrere med resten af verden.

Derfor er det nu, vi skal gøre plads på skolebænken til alle dem, der aldrig fik en uddannelse.

Men det kræver, at vi tænker nyt.

For selv om det kan være fristende for den fyrede medarbejder på Danish Crown at tage en uddannelse, så skal hun jo forsørge sin familie samtidig. Regningerne skal betales. Og derfor skal mennesker, der pludselig står med en fyreseddel, have en særlig håndsrækning.

Jeg er overbevist om, at det er bedre at tage en uddannelse end at sidde passivt på dagpenge. Vi vil skabe nye uddannelsespladser til dem, der nu får en fyreseddel.

Tilbuddet er enkelt: Hvis du er et voksent menneske, der har mod på at tage en af de uddannelser samfundet har mest brug for, så må du gerne tage den på højeste dagpenge. Det er et målrettet tilbud til dem, der aldrig fik en uddannelse eller til dem, der vil sadle om og tage en ny uddannelse.

Det er retfærdigt, og det er sund fornuft. Det er, hvad den enkelte ledige har brug for. Og det er, hvad Danmark har brug for.

Vi tror på, at det er den hårdtarbejdende dansker, der skal bringe os ud af krisen. Og vi ved, at hvis vi gør hvert enkelt menneske dygtigere og vedligeholder vores værdier, så skaber vi det bedste fundament for en sund og konkurrencedygtig økonomi.

Vi tror faktisk så meget på fremtiden, at vi vil investere i den. Det er vores vej ud af krisen.

Regeringen har en anden vej: De tror, at vejen ud af krisen er den selv samme, der førte os ind i den; mere lånefinansieret overforbrug og mere liberalisering af bankerne.

Rådet fra regeringen er: Brug af pensionsopsparingen, overbelån dit hus, brug flere penge. Regeringen tror, at det er de mest velstillede danskere, der ved endnu mere forbrug, skal få Danmark ud af krisen.

De bedst stillede får gigantiske skattelettelser. De er ligeglade med, at de underfinansierede skattelettelser giver et gigantisk hul i statskassen og betyder, at vi sender regningen til kommende generationer.

Regeringen satser - med deres nye skattereform på, at bankdirektøren, der må nøjes med en løn på 2,5 millioner kroner om året og 150.000 kroner i skattelettelse, vil forbruge mere og arbejde mere til gavn for alle. Hvis jeg skal være helt ærlig, så er jeg ikke sikker på, at vi ønsker, at bankdirektørerne arbejder mere.

Det er de få bedst stillede, der skal give os et nyt opsving. Regeringen har valgt sin kurs. Tiden er inde til, at Danmark vælger en anden.

Vi ved, at det er helt almindelige pligtopfyldende mænd og kvinder, der skal bygge fremtidens Danmark.

Et Danmark hvor fællesskabet giver hver enkelt en chance. Hvor vi er veluddannede og parate til fremtidens benhårde konkurrence.

Vi har store ambitioner på Danmarks vegne: Vi vil være et stærk, rigt og sundt samfund, der har råd til velfærd til alle.

Vi vil have et Danmark, hvor der ikke er 60.000 børn, der lever i fattigdom.

Vi vil have et Danmark, hvor flere og ikke færre unge får en uddannelse.

Vi vil have et Danmark, hvor det er diagnosen og ikke pengepungen, der styrer vores sundhedsvæsen.

Og vi vil have et Danmark, hvor man ikke bare accepterer, at antallet af familier, der bliver sat på gaden stiger og stiger.

Det Danmark kan vi få. Det er inden for rækkevidde. Danmark har brug for en ny og ærlig regering uden en skjult ideologisk dagsorden.

Danmark har brug for et nyt flertal, der træffer de valg, som forhindrer at arbejdsløsheden bider sig fast.

Vi danskere er optimistiske og fulde af gå-på-mod. Vi skal have et nyt flertal, der skaber vækst og tro på fremtiden.

Regeringen er kørt træt i ansvaret. Socialdemokraterne har aldrig været mere

parate til at løfte det ansvar.

Tags

1. maj-tale, Socialdemokratiet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/helle-thorning-schmidts-1-maj-tale-2009>